

২৪ ছেপ্টেম্বৰ, ২০১৭ত আকাশবাণীত ৩৬সংখ্যক মন কী বাত উপলক্ষে প্ৰধানমন্ত্ৰীৰ ভাষণৰ অসমীয়া অনুবাদ

Posted On: 24 SEP 2017 11:29PM by PIB Guwahati

মোৰ স্বপ্নৰ দেশবাসী, আপোনালোক সকলোলৈকে নমস্কাৰ। আকাশবাণীৰ জৰিয়তে ‘মন কী বাত’ অনুষ্ঠান কৰি কৰি তিনি বছৰ সম্পূৰ্ণ হ’ল। আজি এয়া ৩৬ সংখ্যক অনুষ্ঠান। ‘মন কী বাত’ৰ জৰিয়তে দেশৰ চুকে-কোনে থকা লোকসকলৰ চিন্তা-ভাৱনা, ইচ্ছা-আশংহ, অভিযোগ-যাৰ যেনেকুৱা মনোভাৱ ইত্যাদি প্ৰতিফলিত কৰিব পৰাকৈ এক ইতিবাচক শক্তিত পৰিণত হৈছে। এই লোকসকলৰ সৈতে জড়িত হ’বলৈ মোক এক সুযোগ প্ৰদান কৰিছে, ইয়াত মই কেতিয়াও মোৰ মনৰ কথা কোৱা নাই। এই ‘মন কী বাত’ দেশবাসীৰ মন, তেওঁলোকৰ ভাৱনা, আশা-আকাংক্ষাৰ সৈতে সংপৃক্ত।

আৰু যেতিয়া ‘মন কী বাত’ৰ কথা কওঁ, তেতিয়া দেশৰ প্ৰতিটো কোণত যিসকল লোকে, তেওঁলোকৰ মনৰ ভাৱ আমালৈ প্ৰেৰণ কৰে। সেইবোৰৰ বহুত ধাৰণা একেই হয়। ই-মেইল হওঁক, ফোনযোগে হওঁক, ‘মাই গভ’ পৰ্টেল হওঁক, নৱেন্দ্ৰ মোদী এপৰ জৰিয়তেই হওঁক, ইমান কথা মেলৈ আহে, ইয়াৰ অধিকাংশই মোক উৎসাহ দিয়ে। বহুতো চৰকাৰৰ সংশোধনৰ বাবে থাকে, কেতিয়াবা ব্যক্তিগত অভিযোগো থাকে, আকৌ কেতিয়াবা সামগ্ৰিক সমস্যাৰ প্ৰতি মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰা হয়। আৰু মইতো মাহত এবাৰ আপোনালোকৰ আধাঘণ্টা সময় লওঁ, কিন্তু মানুহে বিংশ দিনে ‘মন কী বাত’ৰ বাবে নিজৰ কথা প্ৰেৰণ কৰি পাৰে। তাৰ ফলত যি হৈছে সেইটো হ’ল, চৰকাৰৰো সংবেদনশীলতা, সমাজৰ দূৰ-সুদূৰত কিমান যে শক্তি আছে, তাৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ মনোযোগ দিয়াৰ এক সহজ ভাৱনা প্ৰস্তুত হৈছে। তেনেকৈয়ে ‘মন কী বাত’ৰ তিনি বছৰীয়া এই যাত্ৰা দেশবাসীয়ে তেওঁলোকৰ চিন্তা-ভাৱনাৰ, তেওঁলোকৰ অনুভূতিৰ এক যাত্ৰা। সেয়ে হয়ত ইমান কম সময়ত দেশৰ সাধাৰণ লোকসকলৰ আবেগক জানি-বুজি লোৱাৰ বাবে যি সুযোগ মোৰ হৈছে, তাৰ বাবে মই দেশবাসীৰ ওচৰত অতি কৃতজ্ঞ। ‘মন কী বাত’ত মই প্ৰায়েই আচাৰ্য বিনোৱা ভাবেৰে সেই কথাটি মনত ৰাখোঁ। আচাৰ্য বিনোৱা ভাবে প্ৰায়েই কৈছিল-বেচৰকাৰী, অচৰকাৰী। মইও ‘মন কী বাত’ত এই দেশৰ জনসাধাৰণক কেন্দ্ৰ কৰি ৰখাৰ চেষ্টা কৰিছোঁ। ৰাজনীতিৰ ৰঙৰ পৰা বহুত দূৰ ৰাখিছোঁ। তৎকালীন উত্তেজনা, আক্ৰোশ হৈ থাকিলে তাৰ মাজতে নোসোমাই স্থিৰ মন লৈ আপোনালোকৰ সৈতে জড়িত হৈ থকাৰ চেষ্টা কৰিছোঁ। মই অৱশ্যে মানি লওঁ যে এই তিনি বছৰৰ পাছত সমাজ বিজ্ঞানী, বিশ্ববিদ্যালয়, গৱেষক, বিশেষজ্ঞ সাংবাদিকে নিশ্চয় ইয়াৰ বিশ্লেষণ কৰিব। প্ৰতিটো বস্ত্তৰ যোগ-বিয়োগ তুলি ধৰিব, আৰু মোৰ বিশ্বাস যে এই বিচাৰ-বিশ্লেষণে ভৱিষ্যতে ‘মন কী বাত’ৰ বাবে যথেষ্ট উপযোগী হ’ব, তাৰ দ্বাৰা এক নতুন চেতনা, নতুন উদ্যম পাব। আৰু মই যেতিয়া এবাৰ ‘মন কী বাত’ত কৈছিলো, আমি খোৱাৰ সময়ত চিন্তা কৰা উচিত যে যিমান প্ৰয়োজন, সিমান ল’ব, আমি সেয়া নষ্ট কৰিব নালাগে। কিন্তু তাৰপাছত মই দেখিছোঁ যে দেশৰ প্ৰতিটো কোণৰ পৰা ইমান চিঠি আহিছে, বহু সামাজিক সংগঠন, বহু নৱ প্ৰজন্মই বহুত আগৰ পৰা এই কাম কৰিছে আহিছে। খোৱাৰ খালিত যিখিনি পেলাই দিয়া হৈছে, সেয়া একলগ কৰি তাৰ সঠিক ব্যৱহাৰ কেনেদৰে হ’ব, এই কামত জড়িত কৰিবলৈ ইমান মানুহে মোৰ মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰিছে, সেয়া জানি মোৰ অত্যন্ত ভাল লাগিছে, আনন্দিত হৈছোঁ।

এবাৰ মই ‘মন কী বাত’ত মহাৰাষ্ট্ৰৰ এগৰাকী অৱসৰপ্ৰাপ্ত শিক্ষক শ্ৰীযুক্ত চন্দ্ৰকান্ত কুলকাৰ্ণীৰ কথা কৈছিলোঁ, যিগৰাকীয়ে নিজৰ পেচনৰ যি যোপ হাজাৰ টকা পায়, তাৰ পৰা পাঁচ হাজাৰ টকাকৈ তেওঁ ৫১খন পোষ্ট-ডেটেড চেকৰ জৰিয়তে স্বচ্ছতাৰ বাবে দান কৰিছিল। তাৰপাছতো মই দেখিছোঁ যে স্বচ্ছতাৰ বাবে এই ধৰণৰ কাম কৰিবলৈ কিমান মানুহ ওলাই আহিছে।

এবাৰ মই হাৰিয়ানাৰ এখন পঞ্চায়তৰ মুৰব্বীৰ ‘ছেলফি উইথ ডটাৰ’ দেখি আৰু মই ‘মন কী বাত’ত সেই সকলো কথা ব্যক্ত কৰিছিলোঁ। দেখাকৈ বা নেদেখাকৈয়ে কেৱল ভাৱতে নহয়, সমগ্ৰ বিশ্ব জুৰি ‘ছেলফি উইথ ডটাৰ’ এক বিৰাট অভিযান আৰম্ভ হৈ যায়। ই কেৱল ছ’চিয়েল মিডিয়াৰে এটি বিষয় নহয়, প্ৰতিগৰাকী কন্যাক এক নতুন আশ্বিন্যাস, নতুন গৰ্ব কৰাৰ দৰে ঘটনা হৈ উঠিছে। প্ৰতিগৰাকী মাক-দেউতাকৰ মনত থাকে যে নিজৰ কন্যাৰ সৈতে ছেলফি তোলে। প্ৰতিগৰাকী ছোৱালী মন থাকে যে আমাৰো কিবা এটা মহিমা আছে, কোনো মহত্ব আছে।

কিছুদিন আগতে ভাৰত চৰকাৰৰ পৰ্যটন বিভাগৰ সৈতে মই বৈঠকত মিলিত হৈছিলোঁ। মই যেতিয়া পৰ্যটকসকলক কওঁ যে আপোনালোকে Incredible India-ত য’লৈকে গৈছে, তাৰ ফটো পঠাব। ভাৰতৰ প্ৰতিটো কোণৰ পৰা লাখ লাখ ফটো পৰ্যটন ক্ষেত্ৰত একেৰকম এনেকৈ কাম কৰে, তেওঁলোকৰ এক বিশাল সম্পদ হৈ উঠিছে। সৰু-সুৰা ঘটনাই কিমান ডাঙৰ আন্দোলন সৃষ্টি কৰে, সেয়া ‘মন কী বাত’ত মই অনুভৱ কৰিছোঁ। আজি এনে কৰিছে, কাৰণ যেতিয়া ভাবিছোঁ যে তিনি বছৰ হৈ গৈছে, তেতিয়া হ’লে যোৱা তিনি বছৰৰ কিমান ঘটনা মোৰ মনত থিতাপি লৈছে। দেশক সঠিক পথত লৈ যোৱাৰ বাবে প্ৰতি মুহূৰ্ততে আগুৱাই হৈছে। দেশৰ প্ৰতিগৰাকী নাগৰিকে আনৰ ভালৰ বাবে, সমাজৰ ভালৰ বাবে, দেশৰ উন্নতিৰ বাবে কিবা নহয় কিবা কৰিব বিচাৰে। মোৰ তিনি বছৰীয়া ‘মন কী বাত’ৰ যাত্ৰাত, মই দেশবাসীৰ পৰা এইটো জানিছোঁ, বুজিছোঁ আৰু শিকিছোঁ যে কোনো দেশৰ বাবেই ই এটা বহুত ডাঙৰ সম্পদ, এটা বহুত বড় শক্তি। মই অৱশ্যে পৰা দেশবাসীক প্ৰণাম জনাইছোঁ।

মই এবাৰ ‘মন কী বাত’ত খাদীৰ সন্দৰ্ভত আলোচনা কৰিছিলোঁ। খাদী কেৱল এবিধ বস্ত্ৰ নহয়, ই এক ঐতিহ্য। মই লক্ষ্য কৰিছোঁ যে শেহতীয়াডাৰে খাদীৰ প্ৰতি মানুহৰ আকৰ্ষণ বাঢ়িছে আৰু মই এইটো কোৱা নাই যে কোনোবাই কেৱল খাদী পৰিধান কৰক, কিন্তু নানাধৰণৰ ফেশ্বিকৰ ঠাই এজোৰ খাদী কাপোৰ পিন্ধিব পৰা নাযায় নে? ঘৰৰ চাদৰ হ’ব পাৰে, বুমাৰ হ’ব পাৰে, পৰ্দা হ’ব পাৰে। লগতে এইটো ভাৱ হৈছে যে যুৱ প্ৰজন্মৰ মাজত খাদীৰ প্ৰতি আকৰ্ষণ বাঢ়িছে। খাদীৰ বিক্ৰী বাঢ়ি গৈছে আৰু তাৰ বাবে দুখীয়া লোকসকলৰ সংস্থাপনৰো বাট মুকলি হৈছে। ২ অক্টোবৰত খাদীজাত সামগ্ৰীৰ ৰেহাই দিয়া হয়, যথেষ্ট ৰেহাই পোৱা যায়। মই পুনৰবাৰ কওঁ যে খাদীৰ বাবে যি অভিযান চলিছে, তাক আমি আৰু অধিক আগুৱাই নিম। খাদী কিনি দুখীয়া লোকসকলৰ ঘৰত দীপাৱলীৰ বস্ত্ৰ জুলাওঁ, এই চিন্তাৰে আমি কাম কৰিম। আমাৰ দেশৰ দৰিলোকসকলে এই কামৰ পৰা এক শক্তি পাব আৰু আমি সেয়া তাকে কৰা উচিত। এই খাদীৰ প্ৰতি বুচি চাৰাৰ বাবে খাদী খণ্ডৰ কৰ্মীসকল, ভাৰত চৰকাৰৰ খাদীৰ সৈতে জড়িত লোকসকলে নতুনকৈ চিন্তা-ভাৱনা কৰাৰ উৎসাহ বৃদ্ধি পাইছে। নতুন প্ৰযুক্তি কেনেদৰে আনিব, উৎপাদনক্ষমতা কেনেদৰে বৃদ্ধি কৰিব, সৌৰশক্তি আৰু হস্তচালিত তাঁত কেনেদৰে লগাব? পুৰণা যি ঐতিহ্য আছিল, যি প্ৰায় ২০, ২৫, ৩০ বছৰ ধৰি বন্ধ হৈ পৰিছিল, তাক পুনৰুজ্জীৱিত কেনেদৰে কৰিব পৰা যায় ইত্যাদি।

উত্তৰ প্ৰদেশৰ বাৰাণসীৰ সেৱাপুৰীৰ এক খাদী আশ্ৰম ২৬ বছৰ ধৰি বন্ধ হৈ পৰিছিল, কিন্তু আজি সেয়া পুনৰুজ্জীৱিত হৈছে। বহু ধৰণৰ পদ্ধতি যুক্ত কৰা হৈছে। অসংখ্য লোকৰ সংস্থাপনৰ নতুন সুযোগ সৃষ্টি হৈছে। কাশ্মীৰৰ পেম্পোৰত বন্ধ হৈ থকা খাদী আৰু গ্ৰামোদ্যোগ প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰ পুনৰ আৰম্ভ হৈছে আৰু কাশ্মীৰৰ ওচৰতো এই খণ্ডত কৰিবলগীয়া যথেষ্টখিনি আছে। বৰ্তমান এই প্ৰশিক্ষণ কেন্দ্ৰটি পুনৰ আৰম্ভ হোৱাৰ বাবে নতুন প্ৰজন্মই আধুনিক ধৰণে নিৰ্মাণকাৰ্য কৰিবলৈ, বৰলৈ, নতুন সামগ্ৰী প্ৰস্তুত কৰিবলৈ সহায় হৈছে আৰু মোৰ ভাল লাগিছে যে ডাঙৰ ডাঙৰ কৰপ’ৰেট হাউচবোৰে দীপাৱলীৰ সময়ত যি উপহাৰ দিয়ে, তাত আজি কালি খাদীৰ সামগ্ৰী দিয়া আৰম্ভ কৰিছে। যিকোনো লোকে এজনে আনজনক উপহাৰ হিচাপে খাদীৰ সামগ্ৰী প্ৰদান কৰিছে। সহজভাবে কোনবোৰ সামগ্ৰী কেনেদৰে আগতে চলে, সেয়া আমি সকলোৱে অনুভৱ কৰিছোঁ।

মোৰ প্ৰিয় দেশবাসী, যোৱা মাহৰ 'মন কী বাত'ত আমি সকলোৱে মিলি এক সংকল্প লৈছিলোম আৰু আমি ঠিক কৰিছিলো যে গান্ধী জয়ন্তীৰ আগৰ ১৫ দিন সময়ৰ দেশজুৰি স্বচ্ছতা উৎসৱ পালন কৰিম। স্বচ্ছতাৰ সৈতে জনতাক জড়িত কৰিম। আমাৰ শ্ৰদ্ধাৰ ৰাষ্ট্ৰপতিয়ে এই কাম আৰম্ভ কৰিছে আৰু দেশবাসীও ইয়াৰ অংশীদাৰ হৈছে। আবাল বৃদ্ধ, পুৰুষ-মহিলা, চহৰ-গাওঁ, প্ৰত্যেকেই আজি স্বচ্ছতা অভিযানৰ এক অংশ হৈ উঠিছে।

মই যেতিয়া সংকল্প সাধনৰ কথা কওঁ, তেতিয়া আমাৰ এই স্বচ্ছতা অভিযানৰ সংকল্প সাধনৰ পথত কেনেদৰে আগুৱাইছে, সেয়া আমি চকুৰ আগতে দেখিছো। সকলোৱে এইটো স্বীকাৰ কৰে, সহায় কৰে আৰু ইয়াৰ সাফল্যৰ বাবে কিবা নহয় কিবা ধৰণে সহায় কৰে। মই মাননীয় ৰাষ্ট্ৰপতিৰ ওচৰত কৃতজ্ঞ, কিন্তু একেদৰে দেশৰ সকলো শ্ৰেণীৰ মানুহে এই স্বচ্ছতা অভিযানক নিজৰ কাম বুলি মানি লৈছে। ইয়াৰ সৈতে সকলোৱে নিজকে জড়িত কৰিছে। খেল জগতৰ মানুহেই হওঁক বা চিনেমা জগতৰ লোক, শিক্ষা জগতৰ লোক, স্কুল, মহাবিদ্যালয়, বিশ্ববিদ্যালয়, কৃষক, মজদুৰ, বিষয়া, কেৰাণী, আৰক্ষী, সৈনিকসকলে ইয়াৰ সৈতে জড়িত হৈ পৰিছে। ৰাজহুৱা স্থানত জাৱৰ-জোখৰ পৰি থাকিলে আজি কালি মানুহে বিৰক্তি পায়, ফলত যিসকলে এইবাৰ স্থানৰ চোৱা-চিতাৰ কাম কৰে, তেওঁলোকে একধৰণৰ তাগিদা অনুভৱ কৰে। মই ইয়াক আটাইতকৈ ভাল সংকেত বুলি ধৰি লৈছোঁ। মই সুখী যে 'স্বচ্ছতাই সেৱা' অভিযানৰ প্ৰথম চাৰি দিনত ৭৫ লাখতকৈও অধিক লোক, ৪০ হাজাৰতকৈ অধিক উদ্যোগ এই কাৰ্যসূচীৰ সৈতে জড়িত হৈছে। মই লক্ষ্য কৰিছোঁ যে একাংশ লোকে একেৰাহে কাম কৰি আহিছে। তেওঁলোকে উপযুক্ত ফল নোপোৱালৈ কাম চলাই যোৱাৰ মন স্থিৰ কৰিছে। এই বাৰ আৰু এটা দিশ লক্ষ্য কৰিম- প্ৰথমতে এটা বস্তু হ'ব পাৰে আমি কোনো এক স্থান পৰিষ্কাৰ কৰিম, দ্বিতীয়তে, আমি সচেতনতাৰে কোনো স্থান লেতেৰা নকৰোঁ, কিন্তু পৰিচ্ছন্নতাকে যদি অভ্যাসত গঢ় দিয়া হয়, তেতিয়াহ'লে আমাৰ বিচাৰধাৰাৰ ভিতৰত বৈপ্লৱিক পৰিৱৰ্তনৰ প্ৰয়োজন। এইবাৰ 'স্বচ্ছতাই সেৱা' অভিযানত একাধিক প্ৰতিযোগিতাৰ আয়োজন কৰা হৈছিল। আঢ়ৈ কোটিতকৈও অধিক শিশুৱে স্বচ্ছতাৰ বিষয়ে ৰচনা প্ৰতিযোগিতাত অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল। হাজাৰ হাজাৰ শিশুৱে চিহ্নাংকণ কৰিছে। স্বচ্ছতাৰ বিষয়ে তেওঁলোকৰ নিজৰ নিজৰ কল্পনা প্ৰকাশ কৰি ছবি আঁকিছে। বহুতে কবিতা লিখেছে, আমাৰ সৰু সৰু বন্ধুসকলে, সৰু সৰু ল'ৰা-ছোৱালীয়ে যিবোৰ ছবি পঠাইছে মই আজি কালি সেইবাৰকে ছ'চিয়েল মিডিয়াত পোষ্ট কৰিছোঁ। তেওঁলোকৰ গৌৰৱৰ কাহিনী লিখিছোঁ। যেতিয়াই স্বচ্ছতাৰ কথা কোৱা যায়, তেতিয়াই মই কিন্তু প্ৰচাৰ মাধ্যমৰ লোকসকলৰ প্ৰতি মোৰ কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰিবলৈ কেতিয়াও পাহৰা নাই। এই আন্দোলনক তেওঁলোকে পবিত্ৰ ৰূপত আগুৱাই নিছে।

নিজৰ মতে তেওঁলোক ইয়াৰ সৈতে জড়িত হৈ পৰিছে আৰু এটা ইতিবাচক পৰিৱেশ সৃষ্টিত গুৰুত্বপূৰ্ণ সহায় কৰিছে। এই পৰ্যন্ত তেওঁলোকে নিজাকৈ স্বচ্ছতা আন্দোলনৰ নেতৃত্ব দিছে। আমাৰ দেশৰ বৈদ্যুতিক মাধ্যম, ছপা মাধ্যমে দেশৰ কিমান ডাঙৰ সেৱাৰ কাম কৰিব পাৰে, সেয়া আমি 'স্বচ্ছতাই সেৱা' আন্দোলনত দেখিছোঁ। কিছুদিন আগতে শ্ৰীনগৰৰ ১৮ বছৰীয়া তৰুণ বিলাল ডাৰৰ সন্দৰ্ভত মোৰ মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰে। আপোনাৰ লোকে জানি সুখী হ'ব যে শ্ৰীনগৰ পৌৰ নিগমে বিলাল ডাৰক স্বচ্ছতা অভিযানৰ শ্বেণ্ড এম্ব্লেডৰ ৰূপে নিয়োগ কৰিছে। যেতিয়াই শ্বেণ্ড এম্ব্লেডৰ কথা মনলৈ আহে, তেতিয়াই আপোনালোকে ভাবে, তেওঁ চিনেমাৰ শিল্পী বা খেল জগতৰ কোনো হিৰা, কিন্তু সেয়া সত্য নহয়। ১২-১৩ বছৰ বয়সৰ পৰা অৰ্থাৎ বিগত ৫-৬ বছৰে বিলালে স্বচ্ছতাক লৈ কাম কৰি আহিছে। শ্ৰীনগৰৰ ওচৰত এছিয়াৰ আটাইতকৈ যি ডাঙৰ হৰদ আছে, তাত প্লাষ্টিক, পলিথিন, পেলনীয়া বটল, লেতেৰা আৱৰ্জনা পৰিষ্কাৰ কৰি তাৰ পৰা কিছু উপাৰ্জনো কৰে। তেওঁৰ সৰু হৈ থকা অৱস্থাতে কেম্ভাৰত আৰম্ভ হৈ পিতৃৰ মৃত্যু হয়। জীৱিকা উপাৰ্জনৰ সৈতে তেওঁ স্বচ্ছতাকে জড়িত কৰিছে। আনুমানিক হিচাপত বিলালে প্ৰতি বছৰে ১২ হাজাৰ কিলোগ্ৰামতকৈও অধিক আৱৰ্জনা পৰিষ্কাৰ কৰে। স্বচ্ছতাৰ প্ৰতি তেওঁৰ দৃষ্টিভংগী আৰু শ্বেণ্ড এম্ব্লেডৰ নিৰ্বাচনত তেওঁলোকে লোৱা পদক্ষেপৰ বাবে শ্ৰীনগৰ পৌৰ নিগমক মই ধন্যবাদ জনাইছোঁ। শ্ৰীনগৰ এটি পৰ্যটন কেন্দ্ৰ আৰু ভাৰতবৰ্ষৰ সকলো নাগৰিকৰে শ্ৰীনগৰলৈ যোৱাৰ ইচ্ছা থাকে, তাত স্বচ্ছতাৰ প্ৰতি এনে গুৰুত্ব আৰোপ কৰাটো সচাই গুৰুত্বপূৰ্ণ। মই আনন্দিত যে পৌৰনিগমে বিলালক কেৱল মাত্ৰ শ্বেণ্ড এম্ব্লেডৰেই নিয়োগ কৰা নাই, তেওঁলোকে বিলালক গাড়ী দিছে, ইউনিফৰ্ম দিছে। বিলালেও অন্য এলেকাত গৈ তাৰ লোকসকলক স্বচ্ছতাৰ বিষয়ে শিক্ষিত কৰি তুলিছে, তেওঁলোকক অনুপ্ৰাণিত কৰিছে আৰু প্ৰত্যাশিত ফল নোপোৱালৈকে এৰি দিয়া নাই। বিলাল ডাৰ বয়সত সৰু, কিন্তু স্বচ্ছতাৰ প্ৰতি যিসকলৰ আগ্ৰহ আছে, তেওঁলোকৰ বাবে প্ৰেৰণাদায়ক। মই বিলাল ডাৰক বহুত বহুত অভিনন্দন জনাইছোঁ।

মোৰ প্ৰিয় দেশবাসী, আমি এটা কথা স্বীকাৰ কৰিবই লাগিব যে ইতিহাসৰ গৰ্ভত ভৱিষ্যতৰ জন্ম হয়। আমি যেতিয়া ইতিহাসৰ কথা কওঁ, তেতিয়া মহাপুৰুষসকলৰ কথা মনলৈ অহাটো স্বাভাৱিক। অক্টোবৰ মাহত আমাৰ কেইবাগৰাকী মহাপুৰুষৰ স্মৰণ কৰাৰ মাহ। মহাত্মা গান্ধীৰ পৰা চৰদাৰ বৰ্ভড ভাই পেটেললৈকে অক্টোবৰ মাহত কেইবাগৰাকী মহাপুৰুষৰ জন্ম হৈছিল, যিসকলে বিংশ শতিকা আৰু একবিংশ শতিকাত আমাৰ নেতৃত্ব দিছিল। আমাক আগুৱাই যোৱাৰ পথ দেখুৱাইছিল আৰু দেশৰ বাবে তেওঁলোকে বহু কষ্ট সহ্য কৰিছিল। ২ অক্টোবৰ মহাত্মা গান্ধী আৰু লাল বাহাদুৰ শাস্ত্ৰীৰ জন্মদিন, ১১ অক্টোবৰ জয়প্ৰকাশ নাৰায়ণ আৰু নানাজী দেশমুখৰ জন্মদিন। আকৌ ২৫ ছেপ্টেম্বৰ পণ্ডিত দীনদয়াল উপাধ্যায়ৰ জন্মদিন। এইবছৰ তো আকৌ নানাজীৰ আৰু দীনদয়ালজীৰ জন্ম শতবৰ্ষ। এই সকল মহাপুৰুষৰ এটা কেন্দ্ৰ বিন্দু আছিল- সেইটো কি? তেওঁলোকৰ সকলোৱে এটা উমৈহতীয়া বিষয় আছিল, সেইটো হ'ল দেশৰ বাবে জীয়াই থকা, দেশৰ বাবে কিবা এটা কৰা আৰু কেৱল মাংৰ উপদেশ দিয়াই নহয়, জীৱন যাপনেৰে সেই উপদেশ পালন কৰা। গান্ধীজী, জয়প্ৰকাশজী, দীনদয়ালজী এনে মহাপুৰুষ আছিল, যিসকলে ক্ষমতাৰ অলিদ্ৰৰ পৰা বহুত দূৰত থাকে, কিন্তু প্ৰতিটো মুহূৰ্ত সাধাৰণ মানুহৰ সৈতে জীৱন যাপন কৰিছিল, সংগ্ৰাম কৰিছিল, সৰ্বজনৰ হিতাৰ্থে, সৰ্বজনৰ সুখাৰ্থে কিবা নহয় কিবা এটা কৰিছিল। নানাজী দেশমুখে ৰাজনীতিৰ উপৰি গ্ৰামোন্নয়নৰ কামত মনোনিবেশ কৰিছিল। আজি আমি যেতিয়া তেওঁৰ শতবৰ্ষ পালন কৰিছো, তেতিয়া তেওঁৰ গ্ৰামোন্নয়নৰ কামক শ্ৰদ্ধা জনোৱাটো অতি স্বাভাৱিক কথা।

ভাৰতৰ প্ৰাক্তন ৰাষ্ট্ৰপতি শ্ৰীমন্ত আনন্দ কালাম ডাঙৰীয়াই যেতিয়া তৰুণসকলৰ সৈতে বাৰ্তালাপ কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁ প্ৰায়েই নানাজী দেশমুখৰ গ্ৰামীণ বিকাশৰ কথা আলোচনা কৰিছিল। গভীৰ আন্তৰিকতাৰে তেওঁ সেই কৰ্মসূচীৰ উল্লেখ কৰিছিল আৰু তেওঁ নিজেও নানাজীৰ এই কাম স্বচ্ছ চাবলৈ গাঁৱলৈ গৈছিল।

দীনদয়াল উপাধ্যায়ৰ দৰে মহাত্মা গান্ধীয়েও সমাজৰ নিম্নবৰ্গৰ লোকসকলৰ কথা কৈছিল। দীনদয়ালজীয়ে সমাজৰ অতি নিম্ন পৰ্যায়ৰ দুখীয়া, পীড়িত, শোষিত, বঞ্চিত জনসাধাৰণৰ জীৱনত পৰিৱৰ্তন আনাৰ কথা কৈছিল; শিক্ষা আৰু উপাৰ্জনৰ জৰিয়তে কেনেকৈ তাৰ পৰিৱৰ্তন কৰিব পাৰি, সেই বিষয়ে আলাপ আলোচনা কৰিছিল। এই সকল মহাপুৰুষক স্মৰণ কৰিলে তেওঁলোকৰ কোনোও উপকাৰ কৰা নহয়, আমি এওঁলোকক স্মৰণ কৰি যাতে আগলৈ আগুৱাই যোৱাৰ পথ বিচাৰি পাও, যাৰ দ্বাৰা ভৱিষ্যতৰ বাবে সঠিক দিশ নিৰ্দেশনা পাওঁ।

ইয়াৰ পাছৰ 'মন কী বাত'ত মই অৱশ্যেই চৰ্দাৰ বৰ্ভডভাই পেটেলৰ বিষয়ে ক'ম। ৩১ অক্টোবৰত সময়ৰ দেশতে Run for Unity ' এক ভাৰত শ্ৰেষ্ঠ ভাৰত ' কৰ্মসূচী পালন কৰা হ'ব। দেশৰ প্ৰতিখন নগৰ-চহৰ ডাঙৰকৈ 'Run for Unity ' কাৰ্যসূচী ৰূপায়ণ কৰা দৰকাৰ। বৰ্তমান পৰিৱেশ এনে হৈছে যে দৌৰিও ভাল লাগে-চৰ্দাৰ চাহাবৰ দৰে লৌহশক্তি পোৱাৰ বাবে সেইটো জৰুৰী। চৰ্দাৰ চাহাবে দেশক একত্ৰিত কৰিছিল, আমিও একতাৰ বাবে দৌৰি একতাৰ মন্ত্ৰক আগুৱাই যোৱাৰ পথ প্ৰয়োজন।

আমি প্ৰায়েই কওঁ 'বৈচিত্ৰতাৰ মাজত ঐক্যই হৈছে ভাৰতৰ বিশেষত্ব। বৈচিত্ৰতাৰ বাবে আমি গৌৰৱান্বিত, অথচ যি বৈচিত্ৰতাৰ বাবে আমি গৰ্বিত, নিজৰ সেই বৈচিত্ৰতাৰ বৈশিষ্ট্যক অনুভৱ কৰাৰ চেষ্টা কেতিয়াবা কৰেনে? মই ভাৰতৰ সকলো দেশবাসীক বাৰম্বাৰ কওঁ, বিশেষকৈ যুৱপ্ৰজন্মক ক'ব বিচাৰো যে আমি এক জাগ্ৰত অৱস্থাৰ মাজত আছো। ভাৰতৰ এই বিচ্ছিন্নতাক অনুভৱ কৰক, তাকে স্পৰ্শ কৰক, তাৰ গৌৰৱক উপলব্ধি কৰক। আপোনাৰ লোকৰ অন্তৰৰ ব্যক্তিত্বৰ বিকাশৰ বাবে আমাৰ দেশৰ এই বৈচিত্ৰ যেন বিৰাট এক পাঠশালাৰ ডুমিকা পালন কৰে। ছুটি পালে বা দীপালীৰ অনুষ্ঠান আহিলে আমাৰ দেশৰ ক'ৰবাত ক'ৰবালৈ ফুৰিবলৈ যোৱাৰ এটা প্ৰৱণতা আছে। পৰ্যটকৰ দৰে সকলো ওলাই যায়। কিন্তু মাজে মাজে চিন্তা হয়, নিজৰ দেশক তো আমি তেনেকৈ চোৱা নাই, তাৰ বিভিন্নতাক জানিবলৈ বা

বুজিবলৈ চেষ্টা কৰা নাই, কিন্তু বিদেশৰ ক্ষেত্ৰত আকৰ্ষিত হৈ আজি কালি পৰ্যটনৰ বাবে বিদেশলৈ যোৱাটোকে অধিক পছন্দ কৰা আৰম্ভ কৰি আহিছাঁ। আপোনালোকে বিদেশলৈ যাওঁক, তাত মোৰ কোন আপত্তি নাই, কিন্তু কেতিয়াবা কেতিয়াবা নিজৰ ঘৰটোকো লক্ষ্য কৰক! উত্তৰ ভাৰতৰ মানুহে নাজানে দক্ষিণ ভাৰতত কি আছে? পশ্চিম ভাৰতৰ মানুহে নাজানে যে পূৰ্ব ভাৰতত কি আছে? আমাৰ এই দেশ যে কিমান বৈচিত্ৰ্যতাপূৰ্ণ!

মহাত্মা গান্ধী, লোকমান্য তিলক, স্বামী বিবেকানন্দ, আমাৰ প্ৰাক্তন ৰাষ্ট্ৰপতি আব্দুল কালামজী-এওঁলোকৰ প্ৰত্যেকেই যেতিয়া ভাৰত ভ্ৰমণ কৰিছে, তেতিয়া তেওঁলোকে দেশক দেখাৰ, বুজি পোৱাৰ, দেশৰ বাবে জীয়াই থকা-দেশৰ বাবে মৰিবলৈ এক নতুন প্ৰেৰণা জাগি উঠিছিল। এই সকল মহাপুৰুষে দেশৰ চাৰিও চুক ঘূৰিছে। নিজৰ কামৰ আৰম্ভণিতে তেওঁলোকে ভাৰতক জনাৰ আৰু বুজিৰ পোৱাৰ চেষ্টা কৰিছে। ভাৰতক নিজৰ হৃদয়ত প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ চেষ্টা কৰিছে। আমিও যি পাৰো আমাৰ দেশৰ ভিন ভিন ৰাজ্যৰ, ভিন ভিন সমাজৰ বা গোষ্ঠীৰ নিয়মকানুন, পৰম্পৰা, তেওঁলোকৰ সাজ-পাৰ, পোছাক পৰিচ্ছদ, খাদ্যাভ্যাস সন্দৰ্ভত এজন শিক্ষাৰ্থীৰ দৰে শিকিবলৈ, বুজিবলৈ, তেওঁলোকৰ জীৱনচৰ্যা আয়ত্ত কৰিছোঁ।

পৰ্যটন খণ্ডত মূল্য তেতিয়াই সম্ভৱ, যেতিয়া আমি কেৱল দৰ্শক হিচাপে নহয়, এগৰাকী ছাত্ৰৰ দৰে তেওঁলোকৰ সকলো ঠাইৰ বৈশিষ্ট্যক গ্ৰহণ কৰি, বুজি আৰু হৃদয়ংগম কৰিবলৈ চেষ্টা কৰোঁ। ভাৰতবৰ্ষৰ পাঁচশতকৈ অধিক জিলালৈ যোৱাৰ মোৰ সুযোগ হৈছে। চাৰে চাৰিশতকৈ অধিক জিলাত ৰাতি কটোৱাৰো অভিজ্ঞতা হৈছে। আজি যেতিয়া মই দেশৰ এই গুৰুত্বপূৰ্ণ দায়িত্ব পালন কৰিছো, তেতিয়া সেই ভ্ৰমণৰ অভিজ্ঞতাই মোৰ যথেষ্ট কাম আহে। সেইবাবেই বহুত বস্তু বুজিবলৈ মোৰ বিশেষ সুবিধা হয়। আপোনালোকৰ প্ৰতি মোৰ অনুৰোধ, এই বিশাল ভাৰতবৰ্ষত বৈচিত্ৰ্যতাৰ মাজত একাংশক কেৱল স্মৃতি হিচাপে নলৈ, আমাৰ অপাৰ শক্তিৰ এই ভাণ্ডাৰকে উপলব্ধি কৰক। 'এক ভাৰত শ্ৰেষ্ঠ ভাৰত'ৰ সপোনৰ মাজত নিহিত আছে। খাদ্য-পানীয়ই বিভিন্ন ধৰণৰ আছে! সমগ্ৰ জীৱনত প্ৰত্যেক দিনেই যদি এবিধ এবিধ নতুন খাদ্য খাও, হয়ত ইয়াৰ পুনৰাবৃত্তি নহ'ব। ইয়েই আমাৰ পৰ্যটনৰ এক ডাঙৰ শক্তি। মই বিচাৰো, এইবাৰৰ ছুটীৰ সময়ত আপোনালোকে কেৱল অলপ ঘৰৰ বাহিৰলৈ যায়। কিছু জানিম, বুজিম, হৃদয়ংগম কৰিম এনে প্ৰতিশ্ৰুতি লৈ ঘূৰিবলৈ যাওঁক। ভাৰতক নিজৰ মাজত গ্ৰহণ কৰক। কোটি কোটি দেশবাসীৰ বিভিন্নতাক আপোন কৰি লওঁক। এই উপলব্ধিয়ে আপোনালোক জীৱন সমৃদ্ধ কৰি তুলিব। আপোনালোকৰ চিত্ৰাৰ ব্যাপ্তি বিশাল হৈ পৰিব। উপলব্ধিক বাদ দি ডাঙৰ শিক্ষক আন কি হ'ব পাৰে! সাধাৰণতে অক্টোবৰৰ পৰা পৰবৰ্তী মাৰ্চলৈকে এই সময়চোৱা পৰ্যটনক বাবে উপযোগী। এই সময়তে সকলো ফুৰিবলৈ যায়। মনোৰ বিয়াস, এবাৰ যদি আপোনালোক ফুৰিবলৈ যায়, তেতিয়াহ'লে মোৰ অভিযানক আপোনালোকে আৰু আগুৱাই লৈ যাব। আপোনালোকে য'লৈকে যায়, নিজৰ অভিজ্ঞতা আৰু ছবি শ্বেয়াৰ কৰক, '#incredibleindia'ত অৱশ্যেই আপোনালোকে ছবি পঠাব। তাৰ মানুহৰ সৈতে পৰিচয় হ'লে তেওঁলোকৰো ছবি পঠাওক। কেৱল তাৰ স্মৃতি বা স্থাপত্য, প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্যই নহয়, তাৰ জন জীৱনৰ সম্পৰ্কও দুআমাৰ কথা লিখক। আপোনালোকে ফুৰিবলৈ যোৱা আচৰিত লগা সকলো প্ৰৱন্ধ লিখি 'মাইগভ'লৈ পঠাই দিয়ক, 'Narendramodiapp'ত পঠিয়াই দিয়ক। মই এটা বিষয় ভাবিছো, ভাৰতৰ পৰ্যটন উদ্যোগৰ উন্নতিৰ বাবে আপোনালোকে যদি নিজৰ নিজৰ ৰাজ্যৰ সাতটি এনে পৰ্যটন ক্ষেত্ৰৰ দিয়ক প্ৰত্যেক ভাৰতবাসীক নিজৰ ৰাজ্যৰ এই সাতটি দিশৰ বিষয়ে জনা দৰকাৰ। যদি সম্ভৱ হয় সেই সাতটি স্থান যাব পাৰি। আপুনি এই বিষয়ৰ যিকোনো তথ্য দিব নোৱাৰেনে? Narendramodiappত এইবাৰ ৰাখিব নোৱাৰিনে? '#Incredible India'ত ৰাখিব নোৱাৰেনে? আপুনি চাব, এখন ৰাজ্যৰ সকলোৱে যদি এইবাৰ তথ্য পঠায়, তেতিয়া হ'লে মই চৰকাৰক ক'ম সেইবাৰ নিৰীক্ষণ কৰক, আৰু সাতটি উম্মেহতীয়া বিষয়ৰ প্ৰত্যেক ৰাজ্যৰ পৰা আহিলে, সেইবাৰৰ লৈ প্ৰচাৰৰ ব্যৱস্থা কৰক। অৰ্থাৎ, এক প্ৰকাৰ মানুহৰ অভিপ্ৰায়ৰ পৰা পৰ্যটন ক্ষেত্ৰৰ উন্নতি কেনেদৰে কৰা হয়। এইদৰে আপুনি সমগ্ৰ দেশত যিবোৰ দেখিছে, তাৰ মাজত সাতটি দিশ আপোনালোকৰ ভাল লাগিছে, আপুনি চাব কাৰোবাৰ নহয় কাৰোবাৰ সেইটো চোৱাৰ হেঁপাহ জাগিব। তালৈ যোৱা দৰকাৰ, এই বিষয়ে জনা দৰকাৰ, তেতিয়াহ'লে আপোনাৰ পছন্দৰ এনে সাতটি স্থান নাম MyGovত, NarendraModiApp ত অৱশ্যেই পঠাব। ভাৰত চৰকাৰ এই লৈ কাম কৰিব। এনে উত্তম স্থানক লৈ ছবি নিৰ্মাণ, ভিডিঅ' নিৰ্মাণ, প্ৰচাৰ সাহিত্য প্ৰস্তুত কৰা, বাহবা দিয়া-আপোনাৰ দ্বাৰা নিৰ্ণয় কৰা বিষয়ত চৰকাৰে মানি ল'ব। আহক, আমাৰ সৈতে সহযোগ কৰক। এই অক্টোবৰ মাহৰ পৰা মাৰ্চ মাহৰ সময়চোৱা পৰ্যটনৰ উন্নতিত আপুনিও এটা ডাঙৰ অনুঘটক হ'ব পাৰে। মই আপোনালোক আমন্ত্ৰণ জনাইছোঁ।

মোৰ প্ৰিয় দেশবাসী, এজন মানুহ হোৱাৰ খাতিৰতে বহুকেইটা দিশে মোৰ মনকো চুঁই গৈছে, মোৰ অন্তৰত আন্দোলিত কৰে। এইবাবে মোৰ মনত গভীৰ প্ৰভাৱ পেলায়। কাৰণ মইওতো আপোনালোকৰ দৰেই মানুহ। কিছুদিন আগৰ ঘটনা, হয়ত আপোনালোকৰো দৃষ্টি আকৰ্ষিত হৈছে- নাৰীশক্তি আৰু দেশপ্ৰেমৰ এক অনবদ্য উদাহৰণ দেশবাসীয়ে দেখিলে। ভাৰতীয় সেনা লেফটেনেণ্ট স্মৃতি আৰু নিধি নামৰ দুগৰাকী অসাধাৰণ বীৰাংগনা। অসাধাৰণ এই বাবেই যে স্মৃতি আৰু নিধিৰ স্বামী ভাৰত ভূমিৰ সেৱা কৰি কৰি শ্বহীদ হ'ল। আমাৰ কেৱল চিত্ৰা কৰিব পাৰো যে ইমান কম বয়সতে সংসাৰ নিঃশেষ হ'লে মনৰ অৱস্থা কেনে হ'ব? কিন্তু শ্বহীদ কৰ্ণেল সন্তোষ মহাদিকৰ স্ত্ৰী স্মৃতি মহাদিকে এই কঠিন পৰিস্থিতিৰ বিৰুদ্ধে যুঁজি এই সিদ্ধান্ত লয় আৰু ভাৰতীয় সেনাত যোগদান কৰে। ১১ মাহ ধৰে কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰি প্ৰশিক্ষণ লয় আৰু নিজৰ স্বামীৰ সপোন কৰিবলৈ নিজৰ জীৱন ত্যাগ কৰে। তেনেদৰেই নিধি দুবেৰ স্বামী মুকেশ দুবে সেনাৰ নায়ক পদত কাম কৰিছিল আৰু মাতৃভূমিৰ বাবে যেতিয়া শ্বহীদ হয়, তেওঁৰ পত্নী নিধি মনে মনে সিদ্ধান্ত লয় আৰু তেওঁ সেনাত ভৰ্তি হয়। প্ৰত্যেক দেশবাসীৰে আমাৰ এই নাৰীশক্তিৰ ওপৰত, আমাৰ এই বীৰাংগনাসকলৰ প্ৰতি সন্মান দেখুওৱাটো অতি স্বাভাৱিক। মই এই দুয়োগৰাকী ভনীক অন্তৰৰ পৰা বহুত বহুত অভিনন্দন জনাইছোঁ। তেওঁলোকে দেশৰ কোটি কোটি লোকৰ বাবে এক নতুন প্ৰেৰণা, এক নতুন চেতনা জাগ্ৰত কৰিলে। তেওঁলোক দুয়োকে বহুত বহুত অভিনন্দন জনাইছোঁ।

মোৰ প্ৰিয় দেশবাসী, নৱৰাত্ৰিৰ উৎসৱ আৰু দীপাৱলীৰ মাজৰ এই সময়চোৱা আমাৰ দেশৰ যুৱ প্ৰজন্মৰ বাবে এক ডাঙৰ সুযোগ। ফিফা ১৭ বছৰ অনুৰূপ বিশ্বকাপ আমাৰ দেশত অনুষ্ঠিত হ'ব। মোৰ বিশ্বাস চাৰিওফালে ফুটবলৰ গুঞ্জন শুনা যাব। প্ৰত্যেক প্ৰজন্মৰে ফুটবলৰ প্ৰতি আকৰ্ষণ বৃদ্ধি পাব। ভাৰতবৰ্ষৰ কোনো স্কুল-কলেজৰ এনে কোনো ফিল্ড নাথাকিব, য'ত আমাৰ তৰুণসকলে ফুটবল নেখেলকৈ আছে। আহক, সমগ্ৰ বিশ্বই যেতিয়া ভাৰতৰ মাটিত খেলিবলৈ আহিছে, আমিও এই খেলবিধক আমাৰ জীৱনৰ অংগ কৰি লওঁ।

মোৰ প্ৰিয় দেশবাসী, নৱৰাত্ৰিৰ উৎসৱ আৰম্ভ হৈছে। এতিয়া মা দুৰ্গাৰ বোধনৰ সময়। সমগ্ৰ পৰিৱেশ পবিত্ৰ সুগন্ধিৰে ভৰি পৰিছে। চাৰিওফালে এক আধ্যাত্মিকতাৰ পৰিৱেশ, উৎসৱৰ পৰিৱেশ, ভক্তিৰ পৰিৱেশ, এই সকলোবোৰকে একাংশই শক্তিৰ আৰাধনাৰ উৎসৱ হিচাপে পালন কৰে। ইয়াকে আমি শাৰদীয়-নৱৰাত্ৰি হিচাবে জনো। ইয়াৰ পৰাই শৰৎ ঋতুৰ আৰম্ভ হয়। নৱৰাত্ৰিৰ এই শুভ উৎসৱ উপলক্ষে মই দেশবাসীক বহুত বহুত অভিনন্দন জনাইছোঁ, মাতা শক্তিৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনাওঁ যে দেশৰ সাধাৰণ লোকসকলৰ আশা-আকাংক্ষা পূৰণৰ উদ্দেশ্যে আমাৰ দেশে সাফল্যৰ নতুন শিখৰত উপনীত হওঁক। প্ৰতিটো প্ৰত্যাহ্বানৰ মোকাবিলা কৰাৰ ক্ষমতা আমাৰ দেশৰ আহক। দেশে দ্ৰুত গতিত উন্নতি কৰক আৰু ২০২২ত ভাৰতৰ স্বাধীনতাৰ ৭৫ বছৰ-স্বাধীনতা সংগ্ৰামীসকলৰ সপোন পূৰণৰ প্ৰয়াস, ১২৫ কোটি ভাৰতীয়ৰ সংকল্প, কঠোৰ পৰিশ্ৰম, অসীম পুৰুষাৰ্থ আৰু সংকল্পক বাস্তৱ ৰূপ দিয়াৰ লক্ষ্যৰে পাঁচ বছৰৰ ৰোড মেপ প্ৰস্তুত কৰি আমি যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিছো, শক্তি দেৱীয়ে আমাক আশীৰ্বাদ দিয়ক। আপোনালোক সকলোকে বহুত বহুত শুভকামনা। উৎসৱ পালন কৰুন, সকলোৰে উৎসাহক উজ্জীৱিত কৰক।

বহুত বহুত ধন্যবাদ।

অতুল তিৱাৰী/হিমাংশু সিং/দিগন্ত বৈৰাগী

